

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2016/1459**z dnia 28 kwietnia 2016 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2014, sekcja II – Rada Europejska i Rada**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2014, sekcja II – Rada Europejska i Rada,
 - uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię Komisji Spraw Konstytucyjnych (A8-0101/2016),
- A. mając na uwadze, że przejrzystość i kontrola rachunków publicznych to ogólne zasady demokratyczne mające zastosowanie również do Unii;
- B. mając na uwadze, że procedura udzielania absolutorium jest częścią koncepcji demokracji przedstawicielskiej;
- C. mając na uwadze, że na mocy art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Parlament Europejski samodzielnie decyduje o udzieleniu absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej;
- D. mając na uwadze, że budżet Rady jest sekcją budżetu Unii Europejskiej;
- E. mając na uwadze, że na mocy art. 319 ust. 2 TFUE Komisja musi przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu, na jego żądanie, wszelkie niezbędne informacje dotyczące wykonywania wydatków lub funkcjonowania systemów kontroli finansowej;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 335 TFUE każda z instytucji Unii posiada autonomię administracyjną, a zgodnie z art. 55 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 966/2012 („rozporządzenie finansowe”) każda z instytucji odpowiedzialna jest za wykonanie sekcji budżetu jej dotyczącej;
- G. mając na uwadze, że bez niezbędnych informacji Parlament nie byłby w stanie podjąć świadomej decyzji w sprawie udzielenia absolutorium;
- H. mając na uwadze, że podczas seminarium Parlamentu na temat uprawnień Parlamentu Europejskiego do udzielania absolutorium Radzie, które odbyło się dnia 27 września 2012 r., specjaliści w zakresie prawa i eksperci akademicy zgodzili się co do prawa Parlamentu do informacji;
1. zauważa, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził na podstawie przeprowadzonych prac kontrolnych, iż w całościowym ujęciu w płatnościach za rok budżetowy zakończony dnia 31 grudnia 2014 r. nie wystąpiły istotne błędy w zakresie wydatków administracyjnych i innych wydatków instytucji i organów;
 2. zauważa, że w sprawozdaniu rocznym za rok 2014 Trybunał Obrachunkowy stwierdził, iż odnotowano niewielką liczbę błędów dotyczących obliczania kosztów personelu i kilka niedociągnięć w zarządzaniu dodatkami rodzinnymi w objętych audytem obszarach w odniesieniu do Rady Europejskiej i Rady;
 3. zwraca się do Rady Europejskiej i Rady o usprawnienie zarządzania wykrytymi niedociągnięciami oraz o skorygowanie błędów stwierdzonych przez Trybunał;

4. odnotowuje, że w 2014 r. Rada Europejska i Rada dysponowały budżetem w ogólnej wysokości 534 200 000 EUR (535 511 300 EUR w 2013 r.), zaś wskaźnik wykonania wyniósł 91,3 %; odnotowuje zwiększenie stopnia wykorzystania w 2014 r.;
5. odnotowuje zmniejszenie budżetu Rady na rok 2014 o 1,3 miliona EUR (– 0,2 %);
6. jest w dalszym ciągu zaniepokojony wysokim wskaźnikiem niewykorzystania środków obejmującym prawie wszystkie kategorie; ponawia apel o dopracowanie najważniejszych wskaźników wykonania w celu lepszego planowania budżetowego;
7. jest zaniepokojony bardzo wysoką liczbą przeniesień środków z roku 2014 na rok 2015, w szczególności na rzeczowe aktywa stałe; jest w pełni przekonany, że trwała tendencja do przenoszenia środków jest sprzeczna z zasadami jednoroczności i należytego zarządzania finansami ustanowionymi w rozporządzeniu finansowym;
8. stwierdza, że można było uniknąć znacznych transferów w ramach linii budżetu Rady dzięki lepszemu planowaniu budżetowemu;
9. powtarza, że należy oddzielić budżet Rady Europejskiej od budżetu Rady, aby zwiększyć przejrzystość zarządzania finansowego instytucji i rozliczalność obu instytucji;
10. uważa, że Rada musi być rozliczalna i przejrzysta podobnie jak pozostałe instytucje, i wzywa Radę do przystąpienia do unijnego rejestru służącego przejrzystości;
11. ponownie wzywa Radę Europejską i Radę do przekazania Parlamentowi ich rocznego sprawozdania z działalności wraz z pełnym przeglądem wszystkich zasobów ludzkich, jakimi te instytucje dysponują, z podziałem na kategorie, grupy zaszerogowania, płeć, obywatelstwo i udział w szkoleniach zawodowych;
12. uważa, że sprawozdania roczne instytucji i agencji Unii mogłyby odgrywać ważną rolę w przestrzeganiu zasad przejrzystości, rozliczalności i rzetelności; wzywa instytucje i agencje Unii do zamieszczania w sprawozdaniach rocznych standardowego rozdziału poświęconego tym kwestiom;
13. ubolewa nad tym, że Rada wciąż jeszcze nie przyjęła kodeksu postępowania; jest zdania, że wszystkie instytucje i agencje Unii powinny uzgodnić wspólny kodeks postępowania, który jest niezbędny dla przejrzystości, rozliczalności i rzetelności tych instytucji; wzywa te instytucje i organy Unii, które jeszcze nie dysponują kodeksem postępowania, do jak najszybszego opracowania takiego dokumentu;
14. apeluje do Rady o wdrożenie zasad dotyczących informowania o nieprawidłowościach bez dalszej zwłoki;
15. wzywa do opublikowania w internecie przekonującego oświadczenia o korzyściach finansowych członków Rady;
16. odnotowuje z niepokojem brak przepisów dotyczących rzetelności, deklaracji o braku konfliktu interesów i szczegółowych informacji biograficznych w przypadku przewodniczącego Rady Europejskiej oraz członków jego gabinetu; zauważa ponadto, że nie istnieją wspólne zasady rzetelności dotyczące przedstawicieli krajowych w Radzie; wzywa Radę do wprowadzenia środków, które zaradzą tej sytuacji, i poinformowania o tym organu udzielającego absolutorium;
17. z zadowoleniem przyjmuje projekt rozporządzenia Rady ustanawiający wynagrodzenia osób pełniących funkcje publiczne wysokiego szczebla w Unii i przewidziane w nim oszczędności;
18. wzywa Radę do opracowania w swoich strukturach szczegółowych wytycznych dotyczących zapobiegania korupcji i niezależnych strategii politycznych;
19. zauważa z niepokojem zatrzważający brak przejrzystości w odniesieniu do procesu legislacyjnego, negocjacji, stanowisk państw członkowskich oraz spotkań w ramach Rady; wzywa Radę do upublicznienia istotnych dokumentów i wprowadzenia jasnego systemu sprawozdawczości, który umożliwi opinii publicznej śledzenie procedur legislacyjnych w sposób otwarty i przejrzysty;
20. jest zaniepokojony brakiem przejrzystości rozmów trójstronnych i posiedzeń pojedynczych; wzywa Radę, aby systematycznie podnosiła przejrzystość i rzetelność negocjacji;

21. uznaje rezultaty międzyinstytucjonalnego porozumienia w sprawie tłumaczeń pisemnych i ustnych, którego wynikiem było opracowanie zharmonizowanej metodologii umożliwiającej bezpośrednie porównywanie kosztów tłumaczeń we wszystkich instytucjach; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Rada przekazuje informacje zgodnie z tą metodologią;
22. podkreśla, że jeden z głównych celów finansowych Sekretariatu Generalnego Rady na rok 2014 – przekazanie budynku Europa do końca 2015 r. – nie został osiągnięty; wyraża ubolewanie z powodu opóźnienia oraz zwraca się o przekazywanie mu informacji na temat skutków finansowych tejsze zwłoki;
23. ponawia apel o uwzględnienie polityki Rady w dziedzinie nieruchomości w jej rocznym sprawozdaniu z działalności, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że istotne jest, by koszty związane z taką polityką były odpowiednio uzasadnione i niewygórowane;

Przyczyny odroczenia decyzji o udzieleniu absolutorium

24. przypomina, że Rada winna zachować przejrzystość i być w pełni odpowiedzialna przed obywatelami Unii, jeżeli chodzi o powierzone jej fundusze, przez zgodne zasadami dobrej wiary pełne uczestnictwo w dorocznej procedurze udzielania absolutorium tak samo jak inne instytucje unijne; uważa w związku z tym, że skuteczny nadzór nad wykonywaniem budżetu Unii wymaga współpracy między Parlamentem a Radą w drodze ustaleń roboczych; wyraża ubolewanie z powodu trudności napotykaných dotychczas w ramach procedury udzielania absolutorium; podkreśla konieczność zwiększenia zdolności obu instytucji do dialogu, aby jak najszybciej znaleźć rozwiązanie umożliwiające wypełnienie mandatu nadanego na mocy Traktatów oraz zapewnienie odpowiedzialności przed obywatelami;
25. zauważa, że procedura udzielania absolutorium budżetowego osobno poszczególnym instytucjom i organom Unii jest przyjętą od dawna praktyką, którą opracowano w celu zagwarantowania przejrzystości i demokratycznej odpowiedzialności przed podatnikami Unii; podkreśla, że skutecznie zapewnia ona prawo i obowiązek Parlamentu do kontrolowania całego budżetu Unii;
26. zauważa ponadto, że Komisja wyraziła w swym piśmie z dnia 23 stycznia 2014 r. opinię, że wszystkie instytucje w pełni uczestniczą w działaniach podejmowanych w następstwie uwag poczynionych w ramach udzielania absolutorium przez Parlament oraz że wszystkie instytucje powinny współpracować na rzecz zapewnienia sprawnego przebiegu procedury udzielania absolutorium, przy pełnym poszanowaniu odnośnych postanowień TFUE i prawa wtórnego;
27. podkreśla, że Komisja w swoim piśmie również stwierdza, iż nie będzie nadzorowała wykonania budżetów innych instytucji oraz że udzielenie odpowiedzi na pytania adresowane do innej instytucji naruszyłoby niezależność tej instytucji w zakresie wykonywania jej sekcji budżetu;
28. przypomina, że każda instytucja, jak określono w definicji zawartej w art. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego, posiada autonomię we wdrażaniu własnej sekcji budżetu zgodnie z art. 55 tego rozporządzenia; stwierdza, że zgodnie z praktyką i interpretacją aktualnych przepisów, a także w celu utrzymania przejrzystości i demokratycznej odpowiedzialności przed podatnikami Unii, Parlament udziela absolutorium każdej instytucji osobno;
29. zwraca uwagę na uprawnienia Parlamentu do udzielania absolutorium na podstawie art. 316, 317 i 319 TFUE oraz art. 55 i art. 164–167 rozporządzenia finansowego; uważa, że ww. przepisy stanowią wystarczającą podstawę prawną dla korzystania przez Parlament ze swego prawa do podjęcia odrębnej decyzji w sprawie udzielania absolutorium Radzie, oprócz jego prawa do udzielania absolutorium Komisji; stwierdza, że udzielenie lub nieudzielenie absolutorium to prawo i obowiązek Parlamentu względem obywateli Unii;
30. podkreśla, że od 2009 r. Rada nie zgodziła się poddać procedurze udzielania absolutorium przeprowadzanej przez Parlament, odmawiając przedłożenia niezbędnych informacji, odpowiedzi na pytania pisemne oraz udziału w wysłuchaniach i debatach dotyczących wykonania jej budżetu, i że w związku z tym ponad 3 mld EUR publicznych funduszy europejskich wydano bez należynej kontroli; postrzega to jako negatywny sygnał dla obywateli Unii;
31. powtarza, że bez współpracy ze strony Rady Parlament nie jest w stanie podjąć świadomej decyzji w sprawie udzielenia absolutorium;
32. uważa, że ta sytuacja stanowi poważne niedopełnienie obowiązków wynikających z traktatów, a zwłaszcza naruszenie zasady lojalnej współpracy między instytucjami, oraz że należy szybko znaleźć rozwiązanie, aby można było sprawować kontrolę nad całym budżetem Unii; w związku z tym przywołuje również art. 15 TFUE, w którym stwierdza się, że każda instytucja, organ lub jednostka organizacyjna Unii zapewnia przejrzystość swoich prac;

33. powtarza, że wdrażanie skutecznej kontroli budżetowej jest możliwe jedynie w drodze współpracy między Parlamentem i Radą, zaś główne elementy współpracy muszą obejmować formalne posiedzenia przedstawicieli Rady i parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej, odpowiadanie na pytania zadawane przez członków komisji w oparciu o kwestionariusz oraz przedkładanie dokumentów służących za materiał roboczy przy kontrolach budżetowych na żądanie;
 34. przypomina, że Parlament udziela absolutorium innym instytucjom po rozpatrzeniu przedłożonych dokumentów i odpowiedzi udzielonych na postawione przez niego pytania; ubolewa nad tym, że Parlament ma stałe trudności z uzyskaniem odpowiedzi od Rady;
 35. przyjmuje do wiadomości pismo sekretarza generalnego Rady stanowiące odpowiedź na zaproszenie Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu do udziału w wymianie poglądów w dniu 11 stycznia 2016 r.; podkreśla, że pismo nie zawiera odpowiedzi na zaproszenie bądź na pisemny kwestionariusz wysłany do Sekretariatu Generalnego Rady w dniu 25 listopada 2015 r., który zawierał pytania posłów do Parlamentu, a jedynie stanowi przypomnienie stanowiska Rady w sprawie wymiany informacji finansowych, które zajęto już wcześniej;
 36. jest zdania, że procedura udzielania absolutorium to ważny instrument rozliczalności demokratycznej względem obywateli Unii;
 37. zwraca się do Rady, by rozpoczęła negocjacje z Parlamentem Europejskim w celu zagwarantowania Parlamentowi prawa dostępu do informacji dotyczących wykonania budżetu Rady; uważa, że pociąga to za sobą konieczność dostarczania przez Radę wymaganych informacji;
 38. ubolewa nad tym, że nie wszystkie instytucje Unii przestrzegają tych samych standardów w kwestii przejrzystości, i uważa, że Rada powinna się pod tym względem poprawić;
 39. jest zdania, że – choć w międzyczasie sytuację mogłaby poprawić lepsza współpraca między instytucjami Unii w ramach traktatów – przegląd traktatów może ostatecznie okazać się konieczny, aby zapewnić jaśniejszą procedurę udzielania absolutorium, przez to że Parlamentowi powierzy się wyraźne uprawnienia do udzielania absolutorium budżetowego osobno poszczególnym instytucjom i organom Unii;
 40. wzywa Komisję do zmiany rozporządzenia finansowego w celu wyjaśnienia celów procedury udzielania absolutorium i jasnego określenia kar za nieprzebrzeżenie rozporządzenia; podkreśla, że jest to konieczne, aby instytucje Unii stały się odpowiedzialne w celu ochrony interesów finansowych obywateli Unii; podkreśla, że nie powinno być od tej zasady żadnych wyjątków.
-